

HWvEgmond, 01.05.2023

1. Beginpsalm - Psalm 62: 1,3
2. Na de wet - Psalm 1: 1,3
3. Gebed -
4. Schriftlezing - Genesis 27:34 – 37
- Genesis 28:10 - 22
5. Zingen - Psalm 105: 4,5,6,
6. Tekst - **Genesis 28:12,13**
7. Na de preek - Psalm 84: 1,4
8. Na de belijdenis - Psalm 84: 5,6
9. Gebed -
10. Collecte -
11. Zingen slot - Gezang 31:1,3

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes.

Wanneer je een huis wilt bouwen, dan kom je er al snel achter dat je daarvoor nogal wat nodig hebt. Het begint al met de vraag naar een goede bouwgrond.

Verder moet je er voor zorgen dat alles op een stevig fundament staat.

Pas dan ga je dat huis opbouwen.

Als je daar dan mee bezig bent zie je *ook* hoe veel geduld er nodig is, want zo'n gebouw staat er niet van de ene op de andere dag.

Bij 'bouwen' denk je aan een *actief aan de gang zijn* op weg naar de *afbouw* op weg naar het eindresultaat.

Dat dit woord '*bouwen*' de kleur heeft van *werken naar een eindresultaat* dat horen we ook in het woord *bouwland*. De *bewerker van dat bouwland*, de akkerbouwer zoekt in dat bewerken van zijn land de *opbrengt als* eindresultaat van zijn akkerbouw.

Zo kunnen we ook van God zeggen dat Hij werkt volgens een *bouwplan*.

Vanaf Adam en Eva in het paradijs bouwt de Here aan een ontelbaar volk dat (wanneer het is afgebouwd, als het is *vol – vergaderd*) Hem zal eren en dienen in heerlijkheid.

God *bouwt met mensen, die Hij* als levende bouwstenen wil gebruiken voor de bouw van Zijn geestelijk huis: Zijn kerk.

Ook Jacob is geroepen om in dit bouwwerk van God zijn plaats in te nemen.

Maar wanneer we Genesis 27 lezen, merken we dat Jacob *helemaal niet meebouwt* in dat bouwwerk van God. Bedrog is zijn gereedschap om zo zijn eigen plannen uit te voeren.

En zo staat *die breker Jacob* de God die bouwt in de weg.

Maar dan horen we in onze tekst hoe *God* (ondanks de tegenwerking van Jacob), toch Zijn bouwwerk doorzet.

We preken u de tekst onder het thema:

DE SLOPER JACOB ONTMOET DE GOD DIE BOUWT.

De situatie van Jacob (hier in onze tekst) ziet er niet zo mooi uit. Hij heeft zijn vader, Izaäk bedrogen.

Bovendien heeft hij van zijn broer Ezaü de zegen van het recht van de eerstgeborene

gestolen.

Van bedrog en diefstal hangt het leven van Jacob aan elkaar.

Met eigen slimmigheid en sluwe tactiek, en via een eigen uitgedacht plan dacht hij de *zegen van zijn vader Izaäk en van zijn grootvader Abraham* in bezit te krijgen.

Hij zou God wel even helpen.

Wel het gevolg daarvan is duidelijk: hier in Genesis 28 zwerft Jacob *eenzaam als een balling* ver weg bij zijn vader en moeder vandaan.

Hij wilde de eerste zijn in de familie, maar nu is hij op de vlucht.

En hoe zal het allemaal aflopen? Nee, het ziet er niet goed uit.

Aan het eind van één van de eerste dagen komt Jacob ergens aan.

De tekst vers 11 zegt niet waar dat is.

Dat is hier ook helemaal nog niet belangrijk.

Pas in vers 19 zal de naam van deze plaats genoemd worden.

Maar nu gaat alle aandacht eerst naar Jacob, de sloper; de zondaar die tweedracht heeft gemaakt.

Het gezin van Izaäk en Rebekka is verscheurd.

Door de onderlinge spanningen is het gebarsten.

Rebekka hoorde van God dat haar *jongste zoon Jacob* over de oudste zoon Esau zal heersen.

Jacob zal de eerste zijn.

In het werk van God zal hij voor op gaan. Maar alles lijkt anders te lopen.

De *doorgang* van het werk van God lijkt nu helemaal vast te zitten.

Gods plannen lijken hier te falen.

Hoe zal de belofte die God aan Abraham en Izaäk heeft gegeven ooit realiteit worden?

Bij de kleinzonen van Abraham zie je in elk geval geen enkel lichtpunt.

Esau is een goddeloze onverschillige kerel geworden.

En *Jacob* heeft hier geen toekomst meer.

Als een *zwerfer* maakt hij zich klaar om onder de open hemel te gaan slapen.

Hij kiest een steen uit als kussen en dan is alles klaar.

Een dak boven zijn hoofd kan hij wel vergeten. Zo valt hij dan in slaap.

Hier begint onze tekst.

Jacob droomde. Hij is in slaap gevallen; vermoeid; misschien wel met een brok zelfverwijt over de ellende die hij over zich heeft uitgestort.

Maar in die droom ziet Jacob iets bijzonders.

Deze droom van Jacob is niet een vorm van projectie van wat er allemaal is gebeurd.

Het gaat hier niet om een beleving van Jacob binnen de horizon van deze wereld.

Nee, broeders en zusters, God gebruikt hier de droom van Jacob als een middel, als een instrument om Zijn boodschap, Zijn Evangelie door te geven om bij Jacob het vertrouwen te werken.

Door Zijn Geest opent de Here het harde hart opdat Zijn kind zal belijden dat de Here alles geeft en in alles betrouwbaar is.

In de dagen toen de Bijbel nog niet klaar was stuurde de Here profeten en maakte Hij Zich ook in visioenen Zijn wil bekend.

Vergelijk hoe de Here tot Noach, Mozes Gideon en Samuël heeft gesproken.

De Here spreekt hier tot Jacob in een droom. Deze droom is geen onbewust, opnieuw verwerken van wat hij allemaal heeft beleefd. Dan had er wel wat anders in beeld mogen komen.

Ellende, en onzekerheid. Ook een brok zelfverwijt.

Nee, God komt hier aan Jacob Zijn plan en Zijn werk bekend maken.

Jacob de sloper ligt op een steen, meer heeft hij niet.

Jacob heeft van zichzelf weinig te verwachten.

Maar God bouwt hier verder! Hij geeft in zijn openbaring doorzicht op de toekomst.

Zo is onze God broeders en zusters. Hij heeft geen slopersdoel op het oog.

Onze God is niet in ons leven gekomen om af te breken en om kapot te maken.

Wij breken door de zonden, maar God onze Vader bouwt en herstelt *dat* wat wij mensen door onze zonden verdorven hebben.

Maar God zal hemel en aarde vernieuwen in *onze Here Jezus Christus*. Dat is Vaders bouwplan.

Ondanks de weerstand van mensen wil de Here vruchten zien op het werk dat in zijn naam gedaan wordt.

Broeders en zusters bid daarom om geloof, om wijsheid en vertrouwen om zo voor onze Vader te werken.

Leef en werk met Vader, maar loop niet onder Zijn zorg vandaan.

Ga niet uw eigen gang. Dat eindigt in de ellende.

Het is onze verantwoordelijkheid om met *alles van ons leven* mee te doen in dat opbouwwerk van God. God wil verder. In Genesis begon Hij direct al met Zijn *werk in uitvoering*.

Met Adam en Eva wilde God doorwerken naar een dag waarop de lofstem voor Hem eeuwig zal oprijzen.

Maar toen dat door de zonde werd geblokkeerd heeft God Zijn Zoon Jezus Christus uitgekozen om de hoeksteen te zijn voor Zijn eeuwig huis.

En kijk nu hoe God met dat bouwwerk bezig is.

Abraham: Genesis 12:3, in hem zullen alle volken gezegend worden.

In de weg van het nageslacht van Abraham zal de Here het licht van het Evangelie weer laten stralen over alle volken.

Zo is God op weg naar dat grote volk dat niemand tellen kan.

Dat doet Hij juist vooral in de weg van de geslachten.

Door Jacob lijkt dat hier nu aan een zijden draad te hangen.

Maar dat is dan wel een menselijke berekening van het ongeloof.

Broeders en zusters, de beloften van God hangen aan de *kabels* van Gods trouw.

Zijn almacht overwint.

God zal satan, de *afbreker en de sloper van den beginne*, binden.

Jacob (die tot nu toe in de sloopdienst van deze grote sloper satan staat) wordt uit het netwerk van deze tegenstander weggehaald.

Ja, eerst wilde Jacob langs de weg van zijn eigen plannen zorgen voor zijn erfdeel.

Hij dacht in de weg van stelen en bedriegen verder te komen als erfgenaam van de grote belofte.

Maar dat liep uit op slapen op een steen in onbekend land.

En dan ziet Jacob in zijn droom een ladder. Eigenlijk een trap, een soort van staatsietrap.

Wat is er met die trap aan de hand?

Jacob ziet hoe die trap is neergezet. En ook wat er aan de hand is.

Op die trap is het een drukte van belang met verkeer van boven naar beneden en andersom.

Engelen gaan omhoog en engelen dalen neer.

In elk geval: de activiteit op die *trap* gaat uit *van* de hemel *naar* de aarde.

Vanuit de hemel onderhouden engelen de verbindingen met de aarde.

Broeders en zusters, wij kunnen niet naar God opklimmen.

Laten we niet denken dat wij de weg naar de hemel zelf wel kunnen vinden.

Met een zoekactie van mensen die hun eigen voorkeur volgen zoals Jacob dat wilde zal je God niet vinden.

Eigen plannen om de hemel in te gaan vinden een gesloten hemelpoort.

Wij zijn afhankelijk van de werkende, de bouwende God. Alleen God Zelf trekt het gebouw van Zijn gunstbewijzen op. En *God is het ook* die dit gebouw opent.

Kijk vanaf de aarde loopt het altijd vast. Denk maar aan de torenbouwers van Babel.

Die bouwers werden aangedreven door hun eigen eer.

Ze zochten veiligheid binnen hun eigen mogelijkheden.

Een leven in de eenheid van mensen, maar los van God.

Ja, God wordt zelfs buiten gesloten. En dat loopt altijd vast.

Tenslotte verstaan die torenbouwers van Babel elkaar niet meer en moeten ze uit elkaar gaan.

God verstrooit de goddelozen die naar Zijn stem niet luisteren.

Jacob is hier op de vlucht: gevaar is aan alle kanten om hem heen.

Links, rechts van voren en vanachter.

Nergens op aarde is rust en vrede.

Broeders en zusters, maar van boven komt er voor hem bescherming!

De ladder heeft zijn vaste punt vanuit de hemel.

En een engelenwacht die door middel van die ladder contact houdt met de hemel en die hun commando's ontvangen vanuit de hemel. Die engelenwacht gaat met Jacob mee.

God maakt het de sloper Jacob, die om zijn leugens en valse tactiek moet slapen onder een open hemel, God maakt het hem duidelijk dat hij mag leven onder de hemelse bescherming van de God die bouwt.

Jacob laat zijn oog als het ware langs de ladder omhoog gaan.

Steeds hoger, al verder kijkt hij en tenslotte ziet hij het eind van de trap.

Dat vaste punt dat raakt de hemel.

En daar ziet Jacob de Here staan, vers 13.

De *man Jacob* die dacht dat hij langs een eigen weg het leven met de Here kon vinden

en bewaren ziet daar nu de Here staan, daar boven aan die ladder.

God opent de weg naar ons. De Here zelf zorgt er voor dat wij Hem vinden.
Langs de weg van zijn eigen plannen vindt Jacob de Here niet.
God baant voor ons de weg om tot Hem te komen.
Vergelijk die trap, die verbinding maakt vanuit de hemel naar de aarde.

Zo kwam ook onze Here Jezus *van* de hemel *naar* de aarde om hier voor ons te sterven.
En met de winst van Zijn lijden: de overwinning op de dood en de schat van onze
verzoening van de zonden is Hij weer opgevaren naar de hemel.
Christus opende voor ons de communicatie met de hemel, met het huis van Zijn Vader.

En nu Hij in de hemel is geeft Christus ons vandaar Zijn Heilige Geest die hier nu werkt op
aarde.

De Here Jezus heeft het Zijn discipelen beloofd: Ik geef u deze Geest op aarde Hij zal u in
alles de weg wijzen.

In rouw, verdriet en zorgen: vergeet dan niet omhoog te kijken broeders en zusters.
Want de zorgen van dit horizontale leven kunnen ons tot wanhoop brengen.
Maar boven bij Jezus Christus ligt ons houvast.
Daar is de God die bouwt en Jezus Christus die aan dat gebouw houvast geeft.
Hem ziet Jacob daar bovenaan die ladder staan.
Het is duidelijk: *God* zorgt voor de communicatie tussen de hemel en de aarde.

Vers 13: en zie! Dat is een uitroep van verbazing. Ook om aandacht te trekken.
Kijk nu eens!

Je proeft hier de verwondering en de spanning in deze geschiedenis.
De trap voert naar de troon van God! En dan hoor je, de Here spreekt!

Eerst maakt de Here zich bekend: met die naam: ik ben de Here de God van uw vader
Abraham, en de God van Izaäk.

En dan volgt in vers 14 en 15 de belofte die de Here aan Abraham en Izaäk gegeven
heeft.

Uw nageslacht zal talrijk zijn als het stof der aarde.

Zo wordt deze sloper Jacob meegeteld bij het fundament van het volk Israël.

Is dat niet opvallend?

Iemand die Gods bouwwerk afbreekt, wordt een draagsteen, ja iemand die onmisbaar is.
Iemand die door leugens zichzelf buiten Gods plannen plaatste, komt daarin nu vooraan
te staan?

Broeders en zusters zo wil de Here nu juist laten zien dat alle hoogmoed en het volgen
van je eigen plannen niets opleveren.

Want wie denkt dat hij zelf via eigen ontwerpen zich Gods beloften kan eigen maken, zal
nu wel op andere gedachten komen. Wij kunnen zelf de weg naar de hemel niet
aanleggen.

God, Hij vergadert vanuit de hemel Zijn volk tot in Zijn heerlijkheid.

De Here moet ons redden uit onze ellende.

Uit enkel *genade* kiest Hij Zelf Zijn mensen uit

Zo werd Abraham weggeroepen uit Haran.

God wees hem de weg en ging voor hem uit. Want Kanaän was niet bepaald een keus

van Abraham.

En Izaäk werd uitgekozen *tegen* de plannen van Abraham en Sara in.

Via Hagar zochten zij het beloofde nageslacht.

De grondleggers van Gods volk (de aartsvaders Abraham, Izaäk en Jacob) hebben nergens een prestatie voor geleverd waardoor God aan Israël voorrang had moeten geven.

Juist bij Jacob zien we hoe hij zichzelf in een uitzichtloze positie gewerkt heeft.

Nee, om Jacob is de toekomst van Israël niet vast gemaakt.

Puur genade overheerst deze geschiedenis. Jacob stal de zegen maar God zegent uit genade.

God bouwt volgens Zijn eigen plan Zijn kerk af. Daarvoor is Hij ook in onze tekst aan het werk.

Slot van de tekst.

Ik zal dit land geven aan jou Jacob *en aan je nageslacht*.

Hier zet de Here het venster open op de toekomst. De verbondslijn met Abraham wordt vastgehouden.

Ik ben uw God en de God van uw nageslacht.

In het formulier voor de doop staat het dat God ook onze kinderen meetelt als *kinderen van Abraham*.

Ook onze kinderen hebben de beloften dat God hen als *levende stenen* wil mee gebruiken in de bouw van Zijn geestelijk huis.

Jongens en meisjes, jullie zijn kinderen die mogen leven onder die geweldige zorg van de Here onze God. De Schepper van hemel en aarde.

In zorgen en vragen mogen we altijd naar God toegaan en Hem steeds weer binden aan Zijn beloften die we vanaf onze eerste levenstijd al meedragen.

Kijk, zo werkt God.

Jacob voor jou en voor je nageslacht is dit land.

Mijn belofte voor jou geldt ook voor je kinderen.

Als leugenaar, als zondaar ben je het huis van je ouders ontvlucht, maar Ik de Here zal je terug brengen.

Ik ben met je. Ik zal Mijn werk doorzetten.

Maar dat gaat wel met strijd. Satan staat Gods plan in de weg.

Hij wil steeds weer de kerk verstrooien.

Maar God bouwt door, door die tegenwerking heen.

De kinderen van Jacob zijn naar Egypte gevlucht.

Maar als volk werd het nageslacht van Jacob verlost uit Egypte en gingen ze op weg naar Kanaän.

En eeuwen later zijn ze in ballingschap weggevoerd. Echter zeventig jaar later breng God hen terug, opdat Jezus Christus geboren zal worden.

Naar Hem heeft God heen gewerkt.

Jezus Christus heeft de zonden van Jacob verzoend.

En niet alleen van Jacob, maar van iedereen die op Gods beloften gelooft.

Dan zal daar de belijdenis gehoord worden dat we uit genade de rijkdom van Gods beloften beërven. En ook mogen wonen in de heerlijkheid van God.

Want broeders en zusters, dat bouwwerk van God is wereldwijd en komt klaar.
Vers 15 het laatste gedeelte.
De Here houdt Zijn bouwplan vast, totdat alles wat Hij heeft gesproken is volbracht.

In Openbaring 21 ziet Johannes de afbouw van Gods bouwwerk.
Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer.
En ik zag de heilige stad: een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is.

Kijk, hier is Gods werk klaar.
Mensen zullen wonen bij God en Hem eren om Zijn liefde en genade.

AMEN